

המלינונים

מישחק חברתי חדש התפשט לאחרונה כישראל: מישחק המיליונים. כדי לשחק בו אין צורך במכשירים מסובכים ויקרים. די בנאומים בעלי־דמיון ובקהל של באי־אספה או מאוניברסיטה.

גם כלליה־מישחק פשוטים: כל משתתף אומר שתוף כרוֹכך שנים תכלול המדינה כרוֹכך מיליונים של יהודים. בעל המספר הגדול ביותר הוא הזוכה.

המדינה מלאה מיליונרים — אינן שים המדברים על מיליונים. עסי קן פלוני אומר: שלושה מיליון תוך חמש שנים. מנהיג אלמוני אומר: ארבעה מיליון תוך שלוש שנים. ושמועץ פרם, אחד האדריי כלים של מיבצע־סיני (הלוך וחזור) אומר: חמישה מיליון.

★ ★ ★

מעט מאד אנשים יתנגדו לדעה ש־כדאי להביא לישראל יהודים רבים ככל האפשר. תוך הזמן הקצר ככל האפשר. לכל אומה ישנו משקל סגולי מסויים. המה התרבותית והטכנית של הפרט — כושר התעשייתי של הכלל, בריאות המשק, סיב השלטון, טוהר החיים הציבוריים, איכות הצבא. גודל האוכלוסיה הוא רק אחד הגורמי מים האלה. אולם הוא גורם חשוב מאד. הסך־הכל של כל הגורמים האלה, המשקל הסגולי הלאומי, הוא המכריע האחרון של גורל האומה, הן במלחמה והן בשלום. אומה שמשקלה קל מדי, סופה להפסיד במלחמה או להישרב בשלום, תעשה כאשר תעשה.

לכן יש לקדם בברכה את פניו של העולה היהודי — המהגר היחיד הניתן בנקל ל־קליטה בחברה הישראלית. יעשה זאת גם אם שאינו ציוני, שאינו מאמין שעל ישראל להישאר מטרופולין (או מושבה) של קהילה יהודית עולמית. יעשה זאת גם אם הסבור כי האינטרס העליון של מדינת־ישראל קודם לכל שיקול יהודי שמחוץ לגבול.

המדינה הזאת זקוקה לעליה. כמדינה בעלת חמשה מיליון, היא תיטיב להילחם, אם פניה מועדות למלחמה, ותיטיב להשתלב במרי־הב, אם פניה מועדות לשלום.

השאלה היא רק: איך קולטים חמשה מיליון — או שלושה מיליון — או ארבעה מיליון, אפילו נניח שישנם, ושישיתוקנו באמת לבוא אלינו?

★ ★ ★

שנים מיליונרים של שגור — אותם הסבורים כי אפשר לקלוט כל מספר של מיליונים בעזרת הזולת. מישהו יתרום למגביות, מישהו יעניק מענקים, מישהו יקנה אגרות־עצמאות, עד לאחרית הימים. אחד מאלה הוא שרה־האוצר. ערב יום ה־עצמאות חלם בקול רם על השגת העצמאות הכלכלית תוך 20 או 30 שנה. הוא מתכוון לומר כי יהודי אמריקה או כמשלת ארצות־הברית יפרנסו לא רק את בנינו שטרם נולדו, אלא גם את הבנים שיהולדו לעולים שיבואו, עד שיגיעו למעמד של אבות־משפחה וקציני־מילואים בצה"ל.

לזאת ייקרא אופטימיסט. קשה לתאר ש־נוכל למכור את עצמאותנו הלאומית ל־אמריקה, שנה אחרי שנה, באתו מחיר. עצי מאות החיה על קיצבה, עצמאות המתפרנסת מאתנו, טבע ערכה לרדת משנה לשנה. ותשע השנים הראשונות יוכיחו.

לא פחות קשה להניח כי יהודי ברוקלין וברונקס ישתוקקו לנצח להפריש מפרי עמלם כדי לקיים בארץ חמישה מיליון יהודים אחי רים, שכולם ירצו לאכול ולשתות ולהתלבש, ומן הסתם לפי האופנת האחרונה. ומה גם שחלק מאותם היהודים מברוקלין ומברונקס יצי טרכו בעצמם לעלות לארץ, כדי ליצור בכום זה של חמישה מיליון נפש בישראל.

המיליונרים של השגור — האנשים ה־

רוצים להביא הנה מיליונים של יהודים כדי לקיים על חשבון הזולת — חולמים ב־הקיץ. חלום יפה, נוח מאד, אבל בלתי־מציאותי לחלוטין.

★ ★ ★

לעומתם מתייצבים המיליונרים של החרב — אותם הרוצים להביא לארץ מיליוני יהודים ולהשיג להם אמצעי־קיום בעזרת הנשק, השפעתם רבה, ויש להניח כי מר שמעון פרס וחבריו בקבוצת־המנהלים של ביגיי נמנים עליהם.

למראית עין, זוהי תוכנית מפתה מאד. בכוח החרב כבשנו חלק מ־ארץ־ישראל, והכאנו הנה מיליון עולים חדשים מאז קום המדינה.

הנה, אם כן, השאלה הראשונה: האם מוכנים אנחנו לשחוט, במובנה הפשוט ביותר של המלה, מאות אלפי ערבים כדי לרכוש את אדמתם ובתיהם לעולים חדשים? דומני שמעטים האנשים הרוצים בכך.

אולם אפילו נניח שבאורת פלא ייעלמו, עם התקדם צה"ל, כל ערביי פלסטין עד לירדן, והאדמה תיפול לידינו נטושה וריקה מאדם. האם תובטח בכך מדינת־חמשת־המיליונים?

כיום חיים 400 אלף ערבים על אדמת ירדן ממערב לנהר, מלבד הפליטים. לא כולם חיים על עבודת האדמה. אב יוחלפו בחקלאים יש־ראליים, בעלי רמת־המחיה הגבוהה יותר, שלא יוכלו לעבד אדמה הררית אשר גלגלי הטרקטור לא יגיעו אליה, קשה להניח ש־

זרם העליה זורם השגור

יתפנה מקום ליותר מאשר 200 אלף חקלאים ישראלים. הבתים הריקים של חברון, גינין ובבלוס בודאי לא יתרמו תרומה של ממש לקליטת המיליונים.

האנשים המזוינים גבולות על המפה אינם הרבה יותר רציניים מאשר הילדים המזוינים חילי־עופרת על הרצפה. לא מקומו של ה־גבול מפריע כיום לקליטת־המיליונים, אלא מהותו של הגבול.

גבול החוצץ בינינו לבין המרחב — גבול רע הוא, אם ישכון ליד קלקליה, ליד יריחו או מועבר ל־רבתי־עמון.

גבול הקושר אותנו אל המרחב, המשמש גשר לשני הכיוונים, הוא גבול לקליטת־עליה — גם אם הוא שוכן ליד משק להב, במבואות טול־כרם וליד ואדי ערה.

★ ★ ★

הדבר צריך להיאמר פעם בגלוי ובפה מלא, חרף כל הרומנטיקה היפה ששרדה מתקופות עברו: רק חלק קטן מכל עליה נוספת יוכל להתישב על הקרקע. וככל שתגדל אוכלוסיית ישראל, כן יהיה חלקה החקלאי קטן יותר באופן יחסי.

לישראל ישנו רק סיכוי אחד לה־יות למדינת המיליונים: כמדינה

תעשייתית גדולה, השולחת את תוצרתה לעמים רבים; כמרכז מסי חרי אדיר, המשרת את כל הארצי צות המוכרות אותו; כמאגר טכני המגיש את שרותיו למרחקים.

איה השוקים לתעשייה קלה ובינונית זו? איה הלקוחות למסחר זה? איה הנוקקים לשרותים אלה?

מי שאינו מוכה־סנחריים, יוכל לתת רק תשובה אחת לכך: בחברון וברבתי־עמון, ב־בירות ובדמשק, בבצרה ובבגדאד — בארץ־ישראל, בטוריה רבתי, במרחב השמי כולו, ובכוא היום, כאשר יתבסס משק זה — בכל רחבי היבשת הכפולה של אסריקה ו־אסיה.

כיום מגיע הייצוא הישראלי הקטנטן ל־פינות מוזרות של הבמה הכלכלית העולמית. כל הכבוד לו. אולם אלה הם פירוים שאינם משביעים את העכבר הקיים, בודאי לא את הארי של מדינת־חמשת־המיליונים.

מדינה זו תהיה אפשרית כאשר מגדלי הפירות של עיראק ומצרים יארוזו את פירותיהם בתיבותיו של סם דובינר, כאשר תלמידי בתי הספר בחלב ובמופול ילבשו את מכנסי־החאקי של חברת "אתא", כאשר השוטרים במטרופולי ובלאי־טאקיה יצויידו בתי־מקלעים עזוי, תוצרת ישראל.

★ ★ ★

מדינה כזאת, היחידה המסוגלת לקלוט מיליונים, אינה תלויה כמעט בכלל ב־גודל שטחה.

בלגיה, שאינה גדולה אלא בשליש מ־ישראל, מפרנסת אוכלוסייה של שמונה וחצי מיליון נפש. העיר לונדון, המשתרעת על שטח של פחות מעשירית ישראל, מפרנסת שמונה ורבע מיליון.

כי הבסיס של מדינה כזאת אינו נמדד בקילומטרים מרובעים. הוא נמדד ביכולת הטכנית, בתנופת היוזמה, בעושר הנסיון של התעשיין, המהנדס, הפועל והסוחר — תכונות אשר בני ישראל מבורכים בהן יותר מאשר בחלקות־אדמה. והוא נמדד בקשרים הפוליטיים והכלכליים המחברים מרכז יצרני ומסחרי זה עם המרחב הגדול הסובב אותו.

מדינת־ישראל, שתשרת ארבעים מיליון ערבים ומיליונים בלתי־ספודים מן הקונגו עד האיראזואדי, לא תהיה זקוקה לשטח רב. היא תחיה בעיקרה מדינה עירונית — ובכוא היום תכסה עיר אחת את כל החוף מעכו ועד נמל סוכרד.

יתכן ואין זו תמונה רומנטית. אבל היא התמונה המציאותית היחידה.

★ ★ ★

על כן, גם המיליונרים של השגור וגם המיליונרים של החרב הם אייבי העליה ועוכריה.

כיום קיים מעגל־קסמים קטלני. העליה ההמונית לא תיתכן ללא שלום. והשלום לא ייתכן מפני שהערבים פוחדים פחד־ממחית מפני מבול העליה שיציף אותם ויגרשם מאדמתם. הפטוטים האינפנטיליים של עסי־קנים ופקידים רמי־מעלה בישראל עוד מג־בירום פחד זה.

לכן חיוני הוא ששגור לרסיסים את ה־קשר הכוזב הקיים בין עלית־המונים לבין התפשטות־בשטה.

האומר עליה — חייב לומר שלום, חייב לומר השתלבות במרחב, חייב לומר מדיניות פעילה ויוזמת למען האיהוד השמי.

האומר מלחמה, האומר חזות חי־גבול בכוח החרב — הריחו אומר מדינה דלת־אוכלוסיו, מדינה ללא עליה המונית, מדינה שתחילתה בשגור וסופה בירידה המונית וכ־התנוונות.

★ ★ ★